

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA
SENTINȚA CIVILĂ NR.
Sedintă publică din 2006
Președinte :
Grefier :

S-a luat în examinare cauza având ca obiect contencios fiscal, privind acțiunea promovată de reclamantul , cu sediul în Tulcea, str. , în contradictoriu cu părâtele ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE TULCEA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA ambele cu sediul în Tulcea, str. Păcii nr. 20.

La apelul nominal făcut în şedință publică se prezintă reclamantul prin avocat , lipsă fiind părâtele.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedință, menționându-se că cererea este timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de RON conform chitanței nr. 2211117 PJ/09.02.2006, după care;

Instanța pune în vedere d-lui avocat , să depună la dosar delegație de reprezentare pentru cabinet și având în vedere susținerile din acțiune precum și cele ale părătelor din întâmpinare, să depună facturile privind roba și cartușul de imprimantă.

Avocat depune copiile facturilor și având cuvântul, învederează că va depune până la sfârșitul ședinței de judecată împuternicirea pentru cabinet, precum și actele de achiziționare ale apartamentului. Arată de asemenea, că nu mai are alte cereri de formulat.

Față de declarația părții prezente că nu mai are alte cereri de formulat pentru completarea cercetării judecătoarești, constată că dosarul se află în stare de judecată și acordă cuvântul pentru dezbatere în fond.

Avocat pentru reclamantă având cuvântul, învederează că a atacat cele două decizii emise de părâte prin care s-a emis actul de control fiscal în care se menționează deductibilitatea unor sume.

În ceea ce privește suma de lei și suma de lei reprezentând contravaloare robă de avocat și cartuș de imprimantă, arată că s-a susținut de către părâte faptul că bunurile nu au fost cumpărate pe numele avocatului, însă se poate observa că pe chitanța de achiziționare a acestora apare numele fiului său, în calitate de delegat al cabinetului și că facturile sunt emise pe numele firmei de avocatură, astfel că susținerile părătelor sunt nefondate.

Referitor la suma de lei, solicită să se observe că părâtele nu mai fac vorbire despre aceasta în întâmpinare. Învederează că, potrivit legii, amortizarea mijloacelor fixe se face în termen de 50 de ani de la data cumpărării bunului și se calculează începând cu luna următoare punerii în folosință până la recuperarea integrală a valorii de intrare, conform duratelor normale de funcționare.

De asemenea, pct. 4 lit. b din HG 909/1997 prevede că data punerii în funcțiune în vederea calculării amortizării se stabilește pentru clădiri ca fiind data terminării construcției, pe baza procesului-verbal de recepție.

Sunt situații în care, atunci când se închiriază un bun cu o perioadă de amortizare aproape expirată. În situația în care nu se cunoaște perioada de amortizare și aceasta nu este expirată, amortizarea bunului se face de la data achiziționării bunului. Din actele eliberate de Asociația de Proprietari rezultă că blocul de locuințe în care se află sediul reclamantei a fost dat în folosință în anul 1960 și prin urmare, durata normală de amortizare de 50 ani expiră în anul 2010. Astfel, în speță se aplică disp.pct. 12 lit. a, care se referă la mijloace fixe cu durata normală de amortizare neconsumată sau parțial consumată, pentru care se cunosc datele de utilizare, iar deducerea amortismentelor se face conform „Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe”, în care se spune că, „recuperarea valorii de intrare se face pe durata normală de funcționare rămasă”.

În decizia nr., la pagina 4 se arată că, „având în vedere cadrul legislativ menționat și faptul că durata normală de utilizare a apartamentului cu destinație de sediu nu a fost stabilită de o comisie tehnică, iar achiziționarea acestuia a fost făcută în data de 10.02.2002...”, or, în întâmpinare nu se mai face o asemenea afirmație pentru că, această dispoziție legală are în vedere situația în care perioada de amortizare nu se cunoaște, iar legea stabilește că acest lucru trebuie să se facă de către o comisie tehnică. Precizează că reclamanta nu se află în această situație și mai mult, comisia tehnică este el, cabinetul de avocatură.

Pune concluzii de admitere a contestației aşa cum a fost formulată, în sensul anulării celor două decizii emise de părâte.

TRIBUNALUL

Prin acțiunea înregistrată sub nr. 2006 la tribunalul Tulcea, reclamantul a chemat în judecată pe părâtele Administrația Finanțelor Publice Tulcea și Direcția generală a Finanțelor Publice Tulcea, pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei de impunere fiscală nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice Tulcea, anularea deciziei nr. 2006 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, cu exonerarea de plata impunerii aferente sumei de RON.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că prin Raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere nr. i s-a refuzat includerea în cheltuielile deductibile a sumelor de lei vechi și lei vechi reprezentând c/vale robă avocat și cartuș imprimantă,

afferente anului 2002, cu motivarea că achiziționarea s-a făcut cu încălcarea pct.2 lit.a din HG nr.1066/1999 și OG nr.73/1999.

Totodată i s-a refuzat includerea în cheltuielile deductibile a sumelor de ... lei vechi aferentă anului 2002 și sumei de ... lei vechi aferentă anilor 2003-2005 reprezentând amortizare sediu, cu motivarea că greșit reclamantul a calculat amortismentele prețului de cumpărare (... ROL) prin împărțirea acestuia la numărul anilor rămași de la data achiziționării (10.09.2002) până la expirarea duratei normale de amortizare (2010) de 50 ani calculată de la darea în folosință a imobilului (anul 1960), motivând că acestea trebuiau stabilite și deduse pentru o altă perioadă de 50 ani calculată de la data achiziționării și nu de la data dării în folosință.

Consideră reclamantul că actele atacate sunt netemeinice și nelegale întrucât cu privire la robă și cartușul de imprimantă, au fost cumpărate pe numele cabinetului (aspect rezultat din facturile de achiziționare și facturile aferente), iar referitor la durata normală de amortizare a apartamentului cu destinație de sediu nu sunt aplicabile disp.art.12 lit.f din HG nr.568/2000 și cele ale art.12 lit.a.

În dovedirea acțiunii, s-au depus la dosarul cauzei în copie: raportul privind rezultatul inspecției fiscale nr. 2006, adresa nr. 12.07.2006, decizia nr. 2006 emisă de D.G.A.S.P.C. Tulcea, decizia de impunere nr. 2006 a Administrației Finanțelor Publice Tulcea, factura fiscală nr. 2004, chitanța nr. /13.04.2004, factura fiscală nr. /10.11.2002, chitanța nr. 2002.

La data de 12 septembrie 2006 pârâta Direcția generală a Finanțelor Publice Tulcea a formulat întâmpinare solicitând respingerea acțiunii ca nefondată, cele două acte atacate fiind temeinice și legale. Totodată a depus la dosar în copie actele care au stat la baza emiterii actelor.

La data de 9 noiembrie 2006 reclamantul a mai depus la dosar următoarele înscrișuri: adeverința nr. 2003, contractul de vânzare-cumpărare nr. 2002.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. 2006, întocmită pe baza raportului de inspecție fiscală cu același număr Administrația Finanțelor Publice Tulcea a stabilit că petentul are de plată la bugetul general consolidat o diferență de impozit pe venitul anual global în sumă de ... lei RON.

Urmare controlului efectuat pentru perioada 1.01.2001 – 31.12.2005, organul de inspecție fiscală a constatat că contribuabilul a

înregistrat cheltuieli de lei ROL care nu sunt deductibile din punct de vedere fiscal, reprezentând roba în valoare de lei, cartuș imprimantă în valoare de și amortizarea pentru apartamentul cu destinație sediu (pentru anii 2002-2005) în sumă de lei, întrucât documentele justificative sunt pe alte nume decât C.I.A.Goanță, nerespectând prevederile art.16 pct.2 lit.a din HG nr.1066/1999, iar pentru amortizare apartament nu s-au respectat prevederile pct.12 lit.f din HG nr.568/2000, fiind înregistrat eronat în fișa de mijloace fixe.

Împotriva acestei decizii de impunere nr.../.../2006, reclamantul a formulat contestație care a fost respinsă prin decizia nr.../.../2006 emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea.

Examinând cele două acte atacate, instanța reține că sunt nelegale pentru următoarele considerente:

✓ Referitor la suma de ... lei ROL și suma de ... lei ROL reprezentând c/val. robă avocat și cartuș imprimantă se constată că reclamanta a făcut dovada cu actele depuse la dosar – factura fiscală nr. .../.../2004 și chitanța aferentă nr. .../.../2004 și factura fiscală nr. .../.../2002 și chitanța aferentă nr. .../.../2002 că au fost îndeplinite condițiile generale pentru ca, cheltuielile aferente veniturilor să poată fi deduse, respectiv: au fost efectuate în interesul direct al activității și sunt justificate prin documente emise pe numele reclamantului – ... (conform art.16 pct.2 lit.a) și b) din HG nr.1066/1999). Ambele facturi fiscale sunt pe numele reclamantului, în cele două chitanțe se face referire la facturi, neavând relevanță persoana (delegatul) care a achitat c/val. bunurilor.

În ce privește suma de ... lei ROL instanța reține că în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile pct.12 lit.f din HG nr.909/1997 așa cum a fost modificată prin HG nr.568/2000, având aplicabilitate disp. pct.12 lit.a din HG nr.909/1997.

În spătă, așa cum rezultă din actele depuse la dosar, nu suntem în situația prev.de pct.12 lit.f și anume în cazul mijloacelor fixe cumpărate cu durata normală de utilizare expirată, precum și a celor pentru care nu există date de identificare a duratei normale de utilizare consumate, unde valoarea de intrare este dată de cheltuielile de achiziție, iar durata normală în care se recuperează valoarea de intrare se stabilește de o comisie tehnică, ci în situația prev.de pct.12 lit.a și pct.14 lit.b din HG nr.909/1997 potrivit cu care data punerii în funcțiune în vederea calculării amortizării se stabilește pentru clădiri ca fiind data terminării construcției, pe baza procesului-verbal de recepție.

Astfel, din adeverința nr.../.../2003 a Asociației de proprietari, rezultă că blocul de locuințe în care se află sediul reclamantului a

fost dat în folosință în anul 1960, durata normală de amortizare de 50 ani expirând în anul 2010.

Prin urmare, suntem în situația mijloacelor fixe cu durată normală de amortizare parțial consumată pentru care se cunosc datele de utilizare, iar recuperarea valorii de intrare se face pe durata normală de funcționare rămasă.

Pentru aceste considerente, urmează a admite acțiunea și a anula decizia de impunere fiscală nr. 11.2006 emisă de Administrația Finanțelor Publice Tulcea și decizia nr. 11.2006 emisă de D.G.A.S.P.C.Tulcea, ca nelegale.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea promovată de reclamantul „**„SOCIETATEA DE CONSTRUCTII SI MONTAJE TULCEA”** cu sediul în Tulcea str. Păcii nr. 20, în contradictoriu cu părâtele ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE TULCEA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA, ambele cu sediul în Tulcea str.Păcii nr.20.

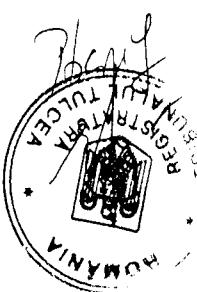
Anulează decizia de impunere fiscală nr.11.2006 emisă de Administrația Finanțelor Publice Tulcea și decizia nr.11.2006 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, ca nelegale.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din 9 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red.jud.ND/22.01.2007
Tehnored./NG/5.02.2007
Ex.5